

PREDIKAN 1 Söndagen i Advent 2017

Matt.21:1-9

Åsnekungen

I det antika Rom har man hittat klotter på gamla husväggar som föreställer en korsfäst åsna, och en man som tillber åsnan som hänger där.

Kanske var det så man ville förlöjliga de kristna på den tiden.

De kristna tillber en åsna och hyllar honom.

Och när Jesus kommer ridande på en åsna utanför Jerusalem var det ju verkligen så. Åsnan förstod nog inte varför man sjöng och ropade Hosanna, men Jesus förstod det. Och han förstod också att ganska snart skulle man ropa Korsfäst, korsfäst inne på Pilatus residens.

Och i larmet och folkstockningen skulle Pilatus ta med honom avsides och fråga honom om vem han var; var han judarnas konung som prästerna påstod att han kallade sig?

Och Jesus förnekade inte att han var en kung, men mitt rike säger han; *hör inte till denna världen. Om mitt rike hörde till denna världen hade mina följeslagare kämpat för att jag inte skulle bli utlämnad åt judarna.*

Men nu står han där istället ensam, blodig och slagen, en löjlig figur, en åsnekung.

Men varför red han in i staden då på en åsna, och varför blev han hyllad som en rockstjärna? Han visste ju att många av de som hyllade honom ville något helt annat än han själv ville.

Han skulle vittna för sanningen, så han till Pilatus, men för många handlade det om att han skulle bli deras kung, för att

bli av med ockupanterna från Rom, för att bli fria från förtryck.

Och det är väl bra. Alla som är förtryckta vill ju bli fria. Alla som blivit förnedrade och illa behandlade vill ju ha upprättelse och rättvisa. Det visar ju inte minst den lavin av vittnesmål om sexuella trakasserier och övergrepp som MeToo kampanjen avslöjat. Sanningar har kommit upp till ytan och människor, flest kvinnor, har äntligen vågat berätta. Manliga förtryckare har till slut fått ta konsekvenserna av sitt beteende.

Och det måste väl Jesus gilla. Han ställde ju sig på de svagas och förtrycktas sida hela tiden, han var ju ofta kritisk till de manliga

religiösa ledarna som förtryckte människor och låtsades vara bättre än de var.

Jo, så var det, och så är det. Jesus är en åsnekung. Han rider in på en åsna för att visa att han är en fredens kung som är emot krig, vapen och allt förtryck. Var det än finns.

Men samtidigt är han på väg mot korset, inte bara för att bära förtryckarnas synder och misstag, inte bara för att ta på sig vissa utpekade människors synder, utan för att bära alla människors synd, skuld och skam. Din och min alltså, oavsett om vi ibland tillhör de förtryckta och illa behandlade och ibland faktiskt förtrycker och behandlar andra illa.

För sanningen är ju att det inte går att dela upp mänskligheten i offer och förövare. Vi kan vara både och.

Men det är så lätt att vi börjar leta efter syndabockar, någon eller några att peka ut, för att själva gå fria. Det är bättre att strålkastarljuset hamnar på någon annan än mig. Det är bättre om vi får tydliga onda och tydliga goda, bad and good guys. Handlar inte väldigt mycket i vårt samhälle och i världspolitiken just om detta; vi är de goda och ni är de onda? Grupp mot grupp, människa mot människa.

Det är just det här Jesus vänder sig emot. Hans rike är inte ett rike för vissa goda eller vissa onda, utan för alla. Vi sitter alla i samma båt. Vi gör alla fel och vi har både ont och gott i oss, och vi behöver alla förlåtelse och nåd; det ord som är ordet för dagen. Söndagens tema är Ett nådens år.

Vi behöver alla nåd, inte bara de utpekade, vi behöver alla förlåtelse och kärlek, inte bara dem som vi satt syndstämpel på och ställt vid skampålen.

Det hindrar inte att de som gör fel ska kunna få kritik och ta konsekvenserna av sitt handlande, men för att få balans i kritiken borde vi alla tänka så här; men om det nu är jag som gjort fel, och inte någon annan bara, är jag då lika villig att ta samma kritik som jag anser att andra borde ha?

Ganska säkert inte. Det är för sådana som vi Jesus rider in i Jerusalem. För våra fördomars skull, för vår brist på kärlek, för att vi så lätt skyller på andra och helst vill slippa eget ansvar, för att vi är själviska och ibland utnyttjar andra för egna syften, ja listan kan göras hur lång som helst på vilka fel och svagheter vi har.

Men kom ihåg; vi delar dem. Vi kan inte klistra dem på andra.

Jesus rider in för att han vill ha oss med i sitt rike, som är ett sanningens rike. Där ser vi sanningen om oss själva, och den gör oss villiga att förlåta och be om förlåtelse. Vilket inte betyder att släta över eller sopa under mattan, utan just få kraft att erkänna; jag har gjort fel, eller jag har blivit illa behandlad. Hur ska vi nu göra för att kunna leva vidare med detta?

Den löjlige åsnekungen i Rom svarade; Be för era fiender och gör gott mot dem som förföljer er, förlåt och be om förlåtelse.

För den tidens människor var det lika provocerande som det är för oss.

Man kan väl inte bara förlåta? Mördare, våldtäktsmän, rånare och terrorister? Hur skulle det se ut? Då blir det ju fritt fram för alla slags brott?

Nej Jesus menade inte heller att alla brottslingar ska gå fria från straff. Men han menade att den som söker Guds förlåtelse också får den. Oavsett vad det handlar om. Det är därför han rider in i Jerusalem. För att själv ta våra fel och brott på sig inför Gud.

Människor dömer och mäter ut lämpliga straff. Gud gör det inte.

Om vi vill ha förlåtelse får vi den. För att Jesus gått i vårt ställe. Han fick ta ondska och hat, lidande och död för att vi skulle slippa. Visst är världen lika full av allt detta ännu men det finns en avgörande skillnad. Ondskans och hatets spiral kan brytas.

Jesus Kristus har brutit den när han förlåter oss och vill att vi ska förlåta varandra; inte söka syndaböcker, inte hata och hämnas, dela upp världen i onda och goda, utan alla ta vår andel i att det ibland blir fel i livet.

Utan att förringa, utan att förneka, men framförallt utan att göra världen och människorna svartvita.

Idag kommer Jesus till oss på nytt med sitt befriande budskap, att vad du än har gjort, vad som än har hänt dig, vem du än är, och var du än finns, så räcker min kärlek och förlåtelse för dig, och du får dela den med andra.